

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67EK/625/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121251212
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121251212.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: 8.8.1966, Poludníkova 1453/1, 040 12 Košice-Nad jazerom, proti povinnému: Zlatá huta spol. s r.o., Bernolákova 11/3040, 911 01 Trenčín, IČO: 31426964 o vymoženie 21.953,16 Eur, trovy konania vo výške 2.643,73 Eur a trov exekúcie exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Mária Krasňanová, so sídlom exekútorského úradu Nám. A. Hlinku 36/9, 01701 Považská Bystrica, IČO: 31 1185 77, ktorý ju vedie pod sp. zn. 91 EX 123/21 o návrhu povinného o zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

- Oprávnený predtým právne zastúpený (JUDr. Ivan Vanko, advokát) dňa 24.02.2021 podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške istinu vo výške 21.953,16 Eur trovy konania vo výške 2.643,73 Eur a trov exekúcie, na základe vykonateľného exekučného titulu Okresného súdu Košice I. vedeného pod sp. zn. 37C/115/2011 zo dňa 21.02.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. 01. 2020 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.01.2020, sp. zn. 5Co/308/2019 (ďalej len „exekučný titul“).
- Poverením zo dňa 24.02.2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mária Krasňanová, so sídlom exekútorského úradu Nám. A. Hlinku 36/9, 01701 Považská Bystrica, IČO: 31 1185 77, ktorý ju vedie pod sp. zn. 91 EX 123/21 (ďalej len „súdny exekútor“).
- Dňa 07.08.2023 súdny exekútor predložil tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie so súvisiacimi prílohami. Vo svojom podaní uviedol, že: „Návrh podal povinný dňa 12. 6. 2023, po zaslaní návrhu na rozhodnutie právneho zástupcovi ,tento vypovedal oprávnenej plnú moc. Následne bol návrh na zastavenie exekúcie doručený oprávnenému, ktorý sa k nemu vyjadril 3. 8. 2023.“
- Exekučné konanie na tunajšom súde začalo dňa 24.02.2021 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala až doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 15.03.2021, návrh na zastavenie exekúcie bol odoslaný na Exekútorský úrad dňa 12.06.2023. Z uvedeného vyplýva, že návrh bol podaný po 15- dňovej zákonnej lehote.
- Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza: 1/ Rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 29C/76/2012-825 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Co/83/2022 bola oprávnená zaviazaná uhradil povinnému sumu vo výške 56.174 eur s 9 % úrokom z omeškania od 15.3.2011 do zaplatenia (výrok č. I. Rozsudku Krajského súdu v Košiciach) 2/ Dňa 01.06.2023 zaslal povinný oprávnenej Započítanie pohľadávok, v ktorom jednostranným právnym úkonom započítal vzájomné pohľadávky nasledovne :A/

Pohľadávky Zlatá huta s. r. o. voči A. B. - 56.174,- € titulom Rozsudku Okresného súdu Košice II, č.k. 29C/76/2012-825 v spojení
s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Co/83/2022 - žaloba na plnenie B/ Pohľadávky A. B. voči Zlatá huta s. r. o. - 21.953,16 € titulom Rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 37C/115/2011-244 v spojení
s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, Č.k. 5Co/308/2019 - náhrada mzdy, 2.643,73 titulom Uznesenia Okresného súdu Košice I, Č.k. 37C/115/2011 - trovy konania. Spolu: 24.596,89 € Spolu započítané 24.596,89 €. Zostatok pohľadávky Zlatá huta s. r. o. voči A. B. - 31.577,11 € s prísl. Podľa § 61 k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku : Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Pohľadávky oprávneného a povinného sa stretli nasledovne : pohľadávka vo výške 21.953.16 € titulom Rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k.37C/115/2011-244 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5CW308/2019 (náhrada mzdy) dňa 16.01.2020, pohľadávka vo výške 2.643,73 titulom Uznesenia Okresného súdu Košice I, č.k. 37C/115/2011 (trovy konania) dňa 24.03.2020. Pohľadávky sa teda stretli ešte pred podaním návrhu na začatie exekučného konania (24.02.2021). Podľa § 580 Občianskeho zákonníka : Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

6. Súdny exekútor spolu s návrhom povinného na zastavenie doručil aj vyjadrenie oprávneného ktorý uviedol, že povinný odôvodňuje započítanie ich pohľadávok domnelým započítaním z titulu neprávoplatného rozhodnutia Mestského súdu Košice 29C/76/2012 zo dňa 06.10.2021 a Krajského súdu 5Co/83/2022 zo dňa 20.04.2023. Oprávnený nesúhlasí so započítaním pohľadávok z dôvodu podania dovolania. Na koniec uviedol, že spoločnosť podľa oficiálnych zdrojov nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, vykazuje zanedbateľné zisky, bez akejkoľvek snahy uhradiť záväzky.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

14. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Podľa ods.2 , dlh musí byť splnený riadne a včas.

15. Podľa § 73 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.1991, ak má tomu istému veriteľovi dlžník splniť niekoľko dlhov a plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých, je vyrovnaný dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási, že ho chce splniť; inak sa plnením uhradí dlh najskôr zročný, a to najprv jeho príslušenstvo.

16. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

17. Podľa § 581 ods. 1 Občianskeho zákonníka, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

18. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

19. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu.

20. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda po zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote, a takto podaný návrh nemá odkladný účinok. Povinný v ňom môže namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, tzn. po uplynutí 15 - dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie. V každom novom návrhu na zastavenie exekúcie však povinný môže uviesť iba tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Uvedené pravidlo je prejavom koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Prejavom zásady koncentrácie je aj povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť povinného. Povinný musí skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie preukázať relevantnými dôkazmi. Neskoršie návrhy povinného na zastavenie exekúcie už odkladný účinok nemajú, teda exekútor aj napriek podanému návrhu môže vymáhať nároky špecifikované v poverení na vykonanie exekúcie. K uplatňovaniu tzv. koncentračnej zásady zavedenej do Exekučného poriadku s účinnosťou od 01.04.2017 sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý napríklad v uznesení č. k. I.ÚS 149/2022-13 zo dňa 09. 03. 2022 uviedol, cit.: „Koncentrácia konania vyplývajúca z § 61k ods. 2 Exekučného poriadku sa prejavuje v tom, že povinný musí v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uviesť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr.“

21. Napriek tomu, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po lehote. Súd sa vyjadril k namietaným dôvodom, ktoré povinný uviedol. Povinný tvrdí, že pohľadávky sa stretli ešte pred podaním návrhu na začatie exekučného konania (24.02.2021) a až dňa (01.06.2023) zaslal povinný oprávnenej Započítanie pohľadávok, v ktorom jednostranným právnym úkonom započítal vzájomné pohľadávky podľa § 580 Občianskeho zákonníka. Súd v tejto súvislosti uvádza, že toto právo mohol povinný uplatniť už v 15 - dňovej zákonnej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie „Pre započítanie jednostranným právnym úkonom musia byť splnené zákonné predpoklady, t.j.: dlžník urobil prejav, ktorým sledoval započítanie voči veriteľovi, pohľadávky dlžníka a veriteľa sú vzájomné, plnenie je rovnakého druhu, započítanie pohľadávok nie je vylúčené dohodou alebo zákonom.“ Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu urobí prejav smerujúci k započítaniu alebo ak medzi plnenie účastníkmi dôjde k dohode o započítaní takýchto pohľadávok. Započítanie je forma bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa navykonáva skutočným plnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Ak jedna z pohľadávok prevyšuje druhú, zaniká len do výšky protipohľadávky a v prevyšujúcej časti zostáva naďalej v platnosti. Kompenzačný prejav môže byť úspešne urobený iba od toho okamihu, keď sa vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, stretli a boli spôsobilé na započítanie. V súvislosti s uvedeným sa súd ustálil na tom, že povinný neunesol dôkazné bremeno.

22. Súd navyiac uvádza: V oblasti občianskoprávných vzťahov pomerne často nastáva situácia, keď dlžník má voči tomu istému veriteľovi viac dlhov, ktoré je povinný vyrovať. Tento problém v súčasnom Občianskom zákonníku nie je upravený, nakoľko pri radikálnej zmene Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 509/1991 Zb. legislatívnym nedopatrením ustanovenie podobné ustanoveniu § 73 citovanému vyššie zo zákona vypadlo, paradoxne sa však objavilo v novom Obchodnom zákonníku, zákone č. 513/1991 Zb., v ustanovení § 330. Otázku absencie jednotnej právnej úpravy v oblasti plnenia viacerých dlhov dlžníka tomu istému veriteľovi sa pokúsila riešiť prax českých súdov. Podľa názoru Najvyššieho súdu ČR nemožno vyvodzovať, že by otázka splnenia viacerých dlhov vzniknutých z občianskoprávných vzťahov, ktoré má dlžník u toho istého veriteľa, nebola v práve riešená. Pri jej riešení však nemožno - s ohľadom na ustanovenie § 1 Obchodného zákonníka - vychádzať z ustanovenia § 330 Obchodného zákonníka. Najvyšší súd ČR dôvodí, že ak zákon neobsahuje výslovnú úpravu, ako postupovať, a nemožno vychádzať z analógie (§ 853 OZ), musí súd svoje rozhodnutie založiť najmä na základných princípoch právneho poriadku, ktorými sa riadi úprava občianskoprávných vzťahov. Ak splnenie dlhu (solúcia) predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka, ktorým poskytuje veriteľovi predmet plnenia s úmyslom splniť svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzku alebo z iného občianskoprávného vzťahu, vyplýva z toho, že z viacerých dlhov, ktoré má dlžník u toho istého veriteľa, je vyrovaný (ak nestačí plnenie na úhradu všetkých dlhov) ten z nich, o ktorom dlžník prejaví pri plnení úmysel ho splniť, teda taký dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási alebo ktorý dlžník pri plnení inak určí, že ho chce splniť. V rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. sp. zn. 21 Cdo 326/2004 sa uvádza: „V prípade, že plnenie nestačí na vyrovanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov (prípadne v akej časti) chce vyrovať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, príp. v akej výške, na veriteľa. Pri splnení dlhu veriteľ totiž môže prejavíť svoju vôľu len v jednostrannom právnym úkone, ktorým plnenie prijme (ak si to vyžaduje povaha predmetu plnenia), a jeho prípadná vôľa, na ktorý z viac dlhov si plnenie započíta (ak nestačí poskytnuté plnenie na úhradu všetkých dlhov dlžníka), nemá žiadnu právnu relevanciu. Pri úvahe, ktorý z dlhov bol za tejto situácie vyrovaný, potom možno vychádzať buď zo zásady priority (prednostného vyrovnania niektorého z viac dlhov, založeného napríklad na dobe ich splatnosti, na úrovni ich zabezpečenia, na ich povahe a pod.) alebo zo zásady proporcionality (pomerného vyrovnania všetkých dlhov). Ak sa nemôže uplatniť zásada priority, nakoľko pravidlá stanovené pre prednostné vyrovanie dopadajú na viac dlhov, je treba postupovať - ako je zrejmé z povahy veci - podľa zásady proporcionality.“ (C., I.-Feketeová, M.: Plnenie niekoľkých dlhov tomu istému veriteľovi v občianskom práve. Justičná revue, 58, č. 11, s. 1674-1682).

19. Čo sa týka podania dovolania oprávnenej to nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu. Samotné dovolanie nemá suspenzívny účinok a teda podanie dovolania nezakladá odklad vykonateľnosti ex offico. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že dovolací súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Súd uvádza, že z platného právneho poriadku vyplýva, že do vykonateľnosti rozhodnutia pri jeho napadnutí mimoriadnym opravným prostriedkom môže byť primárne zasiahnuté len tými orgánmi, ktoré o uvedených prostriedkoch nápravy konajú a rozhodujú. V tomto prípade ide o najvyšší súd,

ktorý má rozhodnúť o dovolaní a zároveň môže odložiť vykonateľnosť, čo povinný navrhol. Aj keby povinný predložil súdu právoplatné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu), súd by pri ďalšom postupe musel prihliadať aj na to, že odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter. Z uvedeného to nie dôvod na zastavenie predmetnej exekúcie. Súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k vykonateľnému exekučnému titulu, pokiaľ ide o odklad jeho vykonateľnosti, je potrebné rozlišovať medzi právoplatným rozhodnutím súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu a právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení exekučného titulu. Vykonateľný exekučný titul je základným predpokladom exekúcie, ktorý musí byť daný počas celého exekučného konania. Právoplatné rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu je dôvodom odkladu exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, avšak nie je žiadnym z dôvodov na jej zastavenie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvodom na zastavenie exekúcie je až prípadné právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení exekučného titulu. V porovnaní s tým, je odklad exekúcie dočasným oddialením výkonu exekúcie, ktorý môže ale nemusí vyústiť do skončenia exekúcie.

18. Povinný návrhom na zastavenie exekúcie skutočnosti o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a preto súd považoval návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný a z uvedeného dôvodu ho v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol.

19. Na základe vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii účastníkov, aký nárok si voči sebe v ňom uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex off) rozhodovať o takom nároku účastníkov, ktorý nebol z ich strany v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže žiaden z účastníkov nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku) o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania vzniknutých účastníkom konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval.